

ПРОЕКТУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ ВИКЛАДАЧА-ТЮТОРА В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Стаття присвячена дослідженню основ проектування методичної системи викладача-тьютора в системі дистанційного навчання. В результаті теоретичного аналізу наукової літератури була з'ясована сутність педагогічної позиції викладач-тьютор у навчально-виховному процесі у вищому навчальному закладі. Було з'ясовано, що методична система викладача-тьютора складається з сукупності взаємопов'язаних компонентів: мети, методичного стилю викладача-тьютора та організаційних форм, необхідних для створення цілеспрямованого послідовного педагогічного впливу на формування і розвиток індивідуально-психологічних та професійних якостей майбутнього фахівця і на реалізацію навчально-виховного процесу в навчальному вузі. Також, були визначені ключові компетенції в структурі професійної компетентності викладача-тьютора, а саме: компетенції у галузі педагогіки, психології, методики викладання та дистанційного навчання, а також соціально-особистісні, інструментальні, загально-наукові, загально-професійні та спеціалізовано-професійні. В статті окреслені напрями становлення повного циклу відтворення професії «викладач-тьютор» у вітчизняній освіті.

Ключові слова: викладач-тьютор, тьюторант, методична система, діяльність, компетентність, компетенція, вищий навчальний заклад.

Постановка проблеми. У межах традиційного навчального процесу головною ланкою забезпечення високої ефективності навчання є викладач, діяльність якого має високу соціальну значущість. Сучасні реформи освіти, які пов'язані із впровадження болонської системи, вимагають розширення рольових функцій викладача, отже, з'являється нова педагогічна позиція – тьютор.

Виклад основного матеріалу. Поняття «викладач-тьютор» набуло поширення в Україні всього кілька років тому у зв'язку з проведенням реформ в системі вищої освіти. Термін «тьютор» запозичений з англійської лексики і західної системи освіти. Дослівний переклад терміну tutor – наставник, вихователь.

Проблемі місця та ролі викладача-тьютора в сучасній системі освіти присвячена ціла низка праць [1, 2]. Тьюторська позиція в них трактується неоднозначно. На думку більшості дослідників, викладач-тьютор – це нова спеціалізація діяльності вчителя, що реалізується в умовах дистанційної форми навчання [1].

Викладачу-тьютору властиві як традиційні функції вчителя, так і нові, пов'язані з принципово новими умовами організації навчального процесу. Виконання професійних завдань викладачем-тьютором передбачає передусім реалізацію функцій: консультанта, що виявляється в інформуванні, наданні слухачам порад, інформаційній підтримці навчання; менеджера, яка реалізується в керівництві та мотивації слухачів, консультаціях та комунікаціях із ними; фасилітатора, що виражається в налагодженні та підтриманні інформаційних зв'язків і взаємодії між слухачами та іншими учасниками системи освіти, у врегулюванні різних проблем, розв'язанні конфліктів, адаптації слухачів до нових форм навчання.

Існує думка, що «викладач-тьютор» – це така педагогічна позиція, що займається випрацюванням зовнішньої форми дії. Викладач-тьютор супроводжує людину в її опануванні способами нової діяльності» [3]. Сенс тьюторства полягає в подоланні антропологічного дефіциту в освіті. Цей дефіцит створює брак «особистої присутності» людини в освіті; брак особистого й освітнього сенсу; брак відповідальності людини за власну освіту.

Професія «викладач-тьютор» віднесена до категорії нових, інноваційних для вітчизняної освіти і українського суспільства загалом, професій. Професія «викладач-тьютор» в країні отримала своє поширення у зв'язку із зобов'язаннями України щодо виконання Болонських угод, які передбачають таку трансформацію вищої професійної освіти, в якій ключову позицію займатиме викладач-тьютор – представник професії, що

виконує особливого функцію супроводу розробки і реалізації кожним студентом індивідуальної освітньої програми, що передбачає його професійне становлення і розвиток.

На даний момент йде становлення повного циклу відтворення професії «викладач-тьютор», що включає в себе: розробку та затвердження професійного стандарту викладацько-тьюторської діяльності; розробку та впровадження в освітню практику освітнього стандарту підготовки викладачів-тьюторів в освітніх установах вищої професійної освіти і додаткової професійної освіти; професійну освітню підготовку викладачів-тьюторів в освітніх установах вищої професійної освіти і додаткової професійної освіти; процедуру оцінки і сертифікації професійних тьюторських кваліфікацій.

На думку російських фахівців така складна професійна діяльність, як викладацько-тьюторський супровід, вимагає магістерської освіти. Спочатку майбутній викладач-тьютор отримує базову педагогічну освіту (бакалаврат з будь-якої педагогічної спеціальності), а потім продовжує своє навчання в тьюторській магістратурі. Крім того, викладачі-тьютори можуть навчатися в освітніх закладах додаткової професійної освіти за програмами професійної перепідготовки і підвищення кваліфікації.

Сьогодні в Україні діють курси навчання для тьюторів (Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»), а також відкрита магістратура за напрямом «дистанційне навчання», що дозволяє якісно підготувати спеціалістів для роботи у системах дистанційного навчання вищих навчальних закладів. Проте є необхідність подальшого впровадження технології у інших навчальних закладах, і більш широке застосування інших форм підготовки тьюторів: тренінги, конференції, виїзні семінари.

Методична система навчання – це впорядкована сукупність взаємопов'язаних і взаємообумовлених методів, форм і засобів планування та реалізації, контролю, аналізу, коригування навчального процесу, спрямованих на підвищення ефективності навчання студентів (слухачів) (рис. 1).

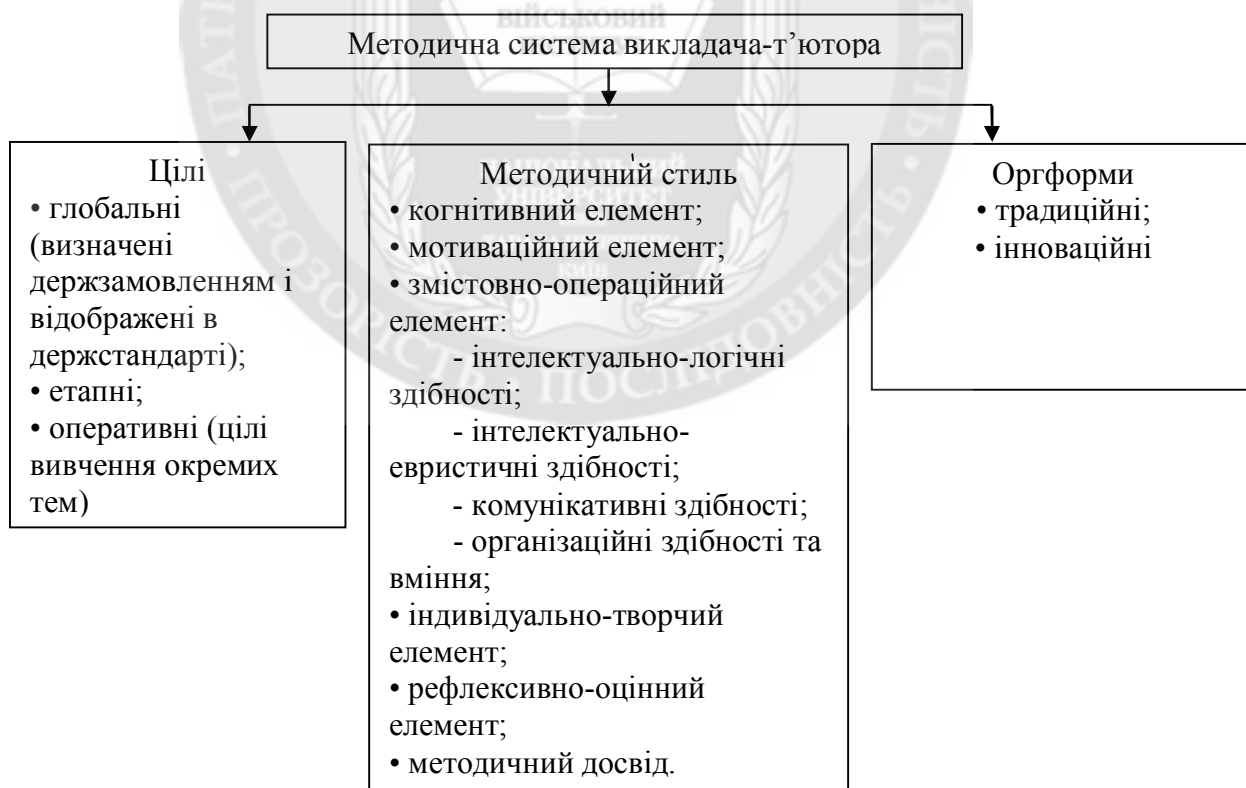

Рис. 1. Структура методичної системи викладача-т'ютора

Під методичною системою викладача-т'ютора будемо розуміти сукупність взаємопов'язаних компонентів: мети, методичного стилю викладача-т'ютора і

організаційних форм, необхідних для створення цілеспрямованого послідовного педагогічного впливу на формування і розвиток індивідуально-психологічних та професійних якостей майбутнього фахівця і на реалізацію навчально-виховного процесу в навчальному вузі.

У зв'язку з перетворенням традиційного навчального процесу навчання на дистанційний у середовищі Інтернет змінюються і вимоги до викладача-тьютора. Традиційні організаторські, дидактичні, перцептивні, комунікативні, сугестивні, дослідницькі, науково-пізнавальні та предметні вміння набувають нового значення [4]:

організаторські – основним умінням виступає планування роботи он-лайн, згуртовувати і активізувати студентів до дистанційного навчання;

дидактичні – володіння знаннями дидактичних властивостей і вмінням користуватися засобами ІКТ;

перцептивні – вміння об'єктивно оцінювати емоційний і психологічний стан студентів за допомогою ІКТ;

комунікативні – вміння встановлювати доцільні і довірчі відносини із студентами, володіти невербальними засобами спілкування, підтримувати комунікацію у всій групі студентів;

сугестивні – ІКТ здібність здійснювати емоційно-вольовий вплив на студентів засобами ІКТ;

дослідницькі – вміння пізнавати і об'єктивно оцінювати педагогічні ситуації і процеси під час дистанційного навчання;

науково-пізнавальні – прагнення і здібність до засвоєння нових наукових знань в області своєї спеціалізації;

предметні – глибокі професійні знання предмету навчання.

У процесі дистанційного навчання викладач-тьютор може виступати як фізична особа і замінювати себе автоматизованими системами або засобами навчання (навчальні диски, електронні підручники тощо), що не є бажаним, але за певних умов (браку часу, особливості вивчення навчального матеріалу) може бути використане в навчальному процесі.

В результаті дослідження особливостей професійної підготовки викладачів-тьюторів в Україні С. Сисоєва, В. Осадчий, К. Осадча запропонували структуру професійної компетентності зазначеної категорії осіб, що включає окремі компетенції у галузі педагогіки, психології, методики викладання та дистанційного навчання, а також соціально-особистісні, інструментальні, загально-наукові, загально-професійні та спеціалізовано-професійні.

Важливою умовою ефективного здійснення професійної діяльності викладачів-тьюторів являється наявність у них наступних компетенцій у галузі педагогіки [5]:

володіння технікою педагогічного спілкування та відповідними індивідуально-психологічними якостями;

володіння уміннями професійно брати участь у колективному процесі викладання;

знання сучасних підходів до навчання та особливостей навчання у вищих навчальних закладах;

володіння методами психолого-педагогічної діагностики, знання особливостей діяльності студентів та їх вікових характеристик;

вміння аналізувати педагогічні ситуації, проектувати і планувати педагогічні дії,

вміння організувати навчально-виховний процес та здійснювати його корекцію за необхідності;

позитивне ставлення, схильність, стійкий інтерес, готовність до педагогічної діяльності та розуміння сутності і значущості своєї професії;

знання методів і форм навчання та виховання;

засвоєння стратегій ефективного реалізації педагогічних технологій у навчально-виховному процесі та вміння вирішувати задачі їх проектування, супроводу і використання в умовах єдиного інформаційно-освітнього середовища;

знання функцій та видів педагогічного оцінювання, володіння методами педагогічного оцінювання, вміння продемонструвати їх на конкретних прикладах, здатність до самооцінювання.

У галузі психології викладач-тьютор, повинен мати такі компетенції:

знання психології людини, способів саморегуляції та управління собою й іншими;

володіння методами вивчення власних здібностей та ресурсів;

здатності оцінювати вплив прийнятого професійного рішення на всю систему роботи із студентами;

готовність до колективних форм роботи, до прийняття колективних рішень, реалізації комплексних педагогічних програм;

наявність комунікативних та організаторських здібностей;

наявність особистісних характеристик: терпимість, доброзичливість, тактовність, врівноваженість;

вміння впливати на іншого і розуміти його, визначити індивідуальні здібності студентів, правильно відображати свої емоції і почуття, уміння зацікавити та привернути увагу до навчального матеріалу;

здатність розуміти того, хто навчається;

усвідомлення власних позитивних можливостей і можливостей учнів, що сприяє зміцненню власної позитивної Я-концепції.

Викладач-тьютор повинен володіти наступними компетенціями у галузі методики викладання:

сформованість фундаментальних методичних знань та вміння їх застосувати у процесі професійної діяльності;

уміння вирішувати педагогічні задачі та завдання з методики викладання дисциплін у вищому навчальному закладі;

засвоєння стратегій впровадження та використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчальному процесу;

здатність до конструктивно-проектної діяльності;

вміння мотивувати навчально-пізнавальну діяльність студента;

здатність керувати проектною діяльністю студентів;

мотивація до безперервної самоосвіти і самовдосконалення.

Важливими для ефективної реалізації професійних функцій викладачів-тьюторів є сформованість наступних компетенцій у галузі ДН:

розуміння концептуальних положень і основних принципів ДН;

володіння інформаційною культурою та комп'ютерною грамотністю;

планування використання технологій ДН як частини професійної підготовки студентів;

сприяння навчанню у вищому навчальному закладі на основі технологій ДН;

розробка та адаптація навчальних матеріалів для підтримки ДН;

надання студентам вищого навчального закладу допомоги з використання технологій ДН;

відстеження навчальної активності та оцінювання слухачів, використовуючи технології ДН;

лідерство в застосуванні технологій дистанційного викладання та навчання у вищому навчальному закладі;

розробка проекту розвитку системи дистанційного навчання вищого навчального закладу;

заохочення слухачів управляти своїм власним навчанням у середовищі ДН;

створення культури, яка заохочує впровадження і підтримує розвиток ДН;

слідування організаційному баченню, стратегіям і завданням ДН;

охорона, розміщення і контроль за використанням людських і функціональних ресурсів для організації ДН;

розробка, реалізація і контроль над політикою з придбання, експлуатації та використання інструментів ДН.

У викладача-тьютора, повинні бути сформовані наступні соціально-особистісні компетенції, які дозволять йому ефективно здійснювати професійні обов'язки: розуміння та сприйняття етичних норм поведінки відносно інших людей; розуміння необхідності та дотримання норм здорового способу життя; здатність навчатися; здатність до конструктивного сприйняття критики й самокритики; креативність, здатність до системного мислення; адаптивність і комунікабельність; наполегливість у досягненні мети; турбота про якість виконуваної роботи; толерантність; екологічна грамотність.

Серед інструментальних компетенцій викладача-тьютора можна виділити такі: грамотність у письмовій й усній комунікації рідною мовою; знання іноземних мови (мов); навички роботи з комп'ютером; навички управління інформацією; розвинені дослідницькі навички.

До загальнонаукових можна віднести такі компетенції викладача-тьютора:

базові уявлення про основи філософії, психології, педагогіки, що сприяють розвитку загальної культури й соціалізації особистості, схильності до етичних цінностей, знання вітчизняної історії, економіки й права, розуміння причинно-наслідкових зв'язків розвитку суспільства й уміння їх використовувати в професійній і соціальній діяльності;

базові знання фундаментальних розділів математики, в обсязі, необхідному для володіння математичним апаратом відповідної галузі знань, здатність використовувати математичні методи в обраній професії;

базові знання в галузі інформатики й сучасних інформаційних технологій; навички використання програмних засобів і навички роботи в комп'ютерних мережах, уміння створювати бази даних і використовувати інтернет-ресурси;

базові знання фундаментальних наук, в обсязі, необхідному для освоєння загально-професійних дисциплін;

базові знання в галузі, необхідні для освоєння загально-професійних дисциплін.

Професійна підготовка викладача-тьютора має передбачати формування таких загально-професійних компетенцій: базові уявлення про складання календарно-тематичного плану вивчення дисциплін; базові уявлення про підготовку до заняття і складання плану або плану-конспекту заняття; базові уявлення про складання плану роботи предметного гуртка; базові уявлення про планування роботи зі студентами, які потребують систематичної додаткової допомоги; базові уявлення про розробку навчальних модулів; уміння здійснювати управління навчальним процесом; вміння вести нормативно-ділову документацію; здатність здійснювати аналіз професійної діяльності.

До спеціалізовано-професійних компетенцій викладача-тьютора можна віднести такі: уміння організувати і проводити навчальні заняття; уміння проводити навчальні консультації; уміння організувати заняття предметних гуртків; уміння організувати й проводити предметні олімпіади; уміння застосувати педагогічні технології у навчанні; уміння здійснювати контроль за навчальним процесом і навчальною документацією.

Таким чином, наявність та достатній розвиток вищезазначених компетенцій викладача-тьютора, дозволяють йому якісно здійснювати наступні функції в освітньому процесі [6]: управлінська функція; діагностична функція; функція цілепокладання; мотиваційна функція; функція планування; комунікативна функція; функція контролю; функція рефлексії; методична функція.

На відміну від діяльності традиційного викладача, діяльність викладача-тьютора набагато більше пов'язана з цілеспрямованим розвитком пізнавальної самостійності студентів. Ця обставина вимагає освоєння управлінської функції, яка включає такі конкретні дії: визначення мети своєї діяльності та діяльності студентів; спостереження за ходом діяльності студентів; оцінка відповідності навчальної діяльності студента бажаному стандарту; реалізацію рішень щодо зміни і стимулювання навчальної діяльності студентів;

коригування власної діяльності; ліквідація небажаних відхилень від напряму навчання студентів.

Діагностична функція дозволяє виважено оцінити позитивні і негативні сторони діяльності студентів. У роботі викладача-тьютора ця функція проявляється в наступних діях: вивчення вихідних даних про студента (вік, місце навчання, рівень освіти, наявність попереднього досвіду навчання тощо); визначення індивідуальних особливостей студентів (стиль навчання, домінуючий тип мислення, рівень розвитку здібностей тощо); визначення установок студентів на навчання, їх потреб, мотивів, очікувань, побоювань і чинників, що їх обумовлюють; діагностика ступеня засвоєння студентами змісту курсу (ідей, моделей і концепцій).

Функція цілепокладання становить основу роботи викладача-тьютора, який повинен займатися постановкою і конкретизацією різноманітних (довгострокових, короткострокових) цілей освітньої діяльності студентів. Перші відносяться до всього періоду навчання, інші – до конкретного елементу навчального процесу. Для реалізації функції цілепокладання викладачу-тьютору необхідно вирішувати такі завдання: аналіз цілей моделі навчання; визначення змісту і специфіки діяльності студентів; виділення типових (тих, що найбільш часто зустрічаються в освітній діяльності студента) завдань, які повинні вирішувати ті, що навчаються; визначення найбільш типових, пов'язаних з особистісними якостями ускладнень і проблем, з якими стикається у своїй діяльності студент; формулювання передбачуваних результатів діяльності студента (що вони повинні знати, вміти, чим повинні володіти і якими мають бути); узгодження цілей держстандарту з індивідуальними освітніми цілями студентів; узгодження цілей з можливостями студентів щодо їх досягнення.

Мотиваційна функція викладача-тьютора полягає в створенні і підтримці включеності студента у навчання та реалізацію ним індивідуальних програм навчання. Для здійснення цієї функції необхідно вміти вирішувати такі завдання:

з'ясовувати очікування студентів у навчанні, виявляти їхні індивідуальні потреби і мотиви;

формування настанов на продуктивну, головним чином самостійну, навчальну діяльність студента;

створювати в групі тих хто навчається атмосферу зацікавленості, довіри і підтримки;

стимулювати навчальну мотивацію різними інтерактивними методами навчання;

організовувати і підтримувати спілкування студентів один з одним, що зазвичай сприяє ефективній роботі на заняттях.

Функція планування полягає в упорядковуванні дій тих хто навчається відповідно до поставлених освітніх цілей. Ефективне планування в освітньому процесі ґрунтується на вмінні викладача-тьютора:

формування навчальних цілей з урахуванням аналізу результатів попередньої діагностики (потреб студентів, їх вихідного рівня підготовки, досвіду, індивідуального стилю навчання, їхніх індивідуально-психологічних особливостей тощо);

формування стратегій і тактики відносин та спілкування з тими хто навчається;

визначати послідовність дій у відповідності з поставленими цілями і очікуваними результатами;

розробляти структуру занять зі студентами з урахуванням домінанти спільної, а не індивідуальної діяльності учнів;

розподіляти час занять з урахуванням цілей, змісту і технологій навчання, а також особливостей групи (специфікою індивідуальних стилів навчання).

Не останньою функцією викладача-тьютора є встановлення комунікацій. Дана функція особливо важлива на перших етапах взаємодії викладача-тьютора зі студентами – при формуванні групи, налагодження взаємин як між викладачем-тьютором і студентами, так і між самими студентами. Виділяють наступні вимоги до викладача-тьютора:

бути відкритим і доступним для тих, хто навчається;

будувати свою діяльність за принципом рівності студентів за їхніми правами та обов'язками;

встановлювати під час взаємодій доброзичливу й партнерську атмосферу;

організовувати спільну діяльність студентів у групі на основі співпраці, узгодження цілей групової діяльності і способів їх спільного досягнення;

формувати в групі сприятливий емоційний настрій, атмосферу підтримки та взаємодопомоги, почуття причетності до групи.

Функція контролю. У широкому сенсі до функції контролю відносять оцінку та корекцію провідної діяльності суб'єктів процесу навчання.

Розглянемо, які завдання повинен виконувати викладач-тьютор у своїй діяльності з позиції функції контролю:

аналізувати та визначаючи ступінь успішності навчальної діяльності студентів;

коментувати недоліки і помилки студентів, допущених ними у письмових завданнях;

оцінювати якість виконаних завдань;

коригувати діяльність студентів відповідно за результатами перевірки завдань;

оцінювати досягнення окремих студентів і навчальної групи в цілому.

Функція рефлексії застосовується у цілепокладанні та з метою корекції досягнутих результатів освітнього процесу. Функція рефлексії викладачем-тьютором реалізується в наступних завданнях діяльності:

організація аналізу можливостей викладача-тьютора;

організація рефлексії власної діяльності та спілкування викладача-тьютора на предмет виявлення його індивідуальних особливостей (ідеї і принципи, якими він керується в роботі, бажаний стиль навчання та ін), його ускладнень, помилок і досягнень;

ідентифікація рушійних сил розвитку викладача-тьютора і сил, що перешкоджають цьому;

створення в діяльності студентів ситуацій для рефлексії – проблемних ситуацій;

організація рефлексії діяльності студентів з метою аналізу їх діяльності, розуміння труднощів, їхніх причин і шляхів подолання;

Методична функція викладача-тьютора відноситься до числа важливих функцій. До дій складають дану функцію відносяться:

створення необхідних ресурсів для організації навчального процесу (спеціальних завдань, комплектів питань, набору конкретних ситуацій, ілюстративного матеріалу тощо);

розробка різних контрольних-діагностичних методик: переліку контрольних питань, анкет, опитувальних листів, інформаційних карт, тестових матеріалів тощо;

аналіз власного тьюторсько-викладацького досвіду;

включення та адаптація до власного стилю діяльності досвіду інших викладачів-тьюторів.

Зазначені функції постійно присутні в професійній діяльності викладача-тьютора, проте на різних етапах навчання сукупність домінуючих функцій змінюється.

Висновки. Таким чином, викладач-тьютор повинен бути професіоналом, володіти сучасними комп'ютерними технологіями, а також загальною культурою, бути освіченим, грамотним, швидко оволодівати новими технологіями дистанційного навчання; бути гуманним, толерантним, поважати інших людей та їх думку. Викладач-тьютор дистанційного навчання повинен уміти надавати індивідуальні консультації; вміти розробляти навчально-методичні матеріали; вміти працювати з інформацією в мережах, обробляти її та використовувати в навчальному процесі тих, хто навчається, за дистанційною формою.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ковалева Т.М. Тьюторское сопровождение как управленческая технология / Т.М. Ковалева // Сборник научно-методических материалов. – М. :АПКИПРО, 2002. – С.69.

2. Щенников С.А. Основы деятельности тьютора в системе дистанционного образования: специализированный учебный курс / С.А. Щенников, А.Г. Теслинов, А.Г. Чернявская и др. – М. : Дрофа, 2006.

3. Коджаспирова Г.М. Словарь по педагогике / Г.М. Коджаспирова, А.Ю. Коджаспиров. – М. : ИКЦ «МарТ», 2005. – 448с.
4. Андреев А.А. Дистанционное обучение: сущность, технология, организация / А.А. Андреев, В.И. Солдаткин. – М. : Издательство МЭСИ, 1999. – 196 с.
5. Симонов В.П. Педагогический менеджмент: Ноу-хау в образовании: учебное пособие. – М.: Высшее образование, Юрайт-Издат, 2009. – 357с.
6. Дистанційне навчання [Електронний ресурс] – Режим доступу до журналу: <http://study.ed-sp.net/mob/resourse/view.phpid=4>
7. Коваль Т.І. підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності: навчально-методичний посібник / Т.І. Коваль, О.О. Сисоєв, Л.П. Сущенко. – К. : Видавництво центру КНЛУ, 2009. – 380 с.

Рецензент: к.пед.н., доц. Безносюк О.О., старший науковий співробітник науково-дослідного центру, Військовий інститут, Київський національний університет імені Тараса Шевченка

к.психол.н. Мась Н.Н.

ПРОЕКТИРОВАНИЕ МЕТОДИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ-ТЮТОРА В СИСТЕМЕ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ

Статья посвящена исследованию основ проектирования методической системы преподавателя-тьютора в системе дистанционного обучения. В результате теоретического анализа научной литературы была выяснена сущность педагогической позиции преподаватель-тьютор в учебно-воспитательном процессе в вузе. Было выяснено, что методическая система преподавателя-тьютора состоит из совокупности взаимосвязанных компонентов: цели, методического стиля преподавателя-тьютора и организационных форм, необходимых для создания целенаправленного последовательного педагогического воздействия на формирование и развитие индивидуально-психологических и профессиональных качеств будущего специалиста и на реализацию учебно-воспитательного процесса в учебном вузе. Также, были определены ключевые компетенции в структуре профессиональной компетентности преподавателя-тьютора, а именно: компетенции в области педагогики, психологии, методики преподавания и дистанционного обучения, а также социально-личностные, инструментальные, обще-научные, обще-профессиональные и специализированно-профессиональные. В статье очерчены направления становления полного цикла воспроизводства профессии «преподаватель-тьютор» в отечественном образовании.

Ключевые слова: преподаватель-тьютор, тьюторант, методическая система, деятельность, задача, компетентность, компетенция, высшее учебное заведение.

N. Mas

DESIGN METHODOICAL SYSTEM TYUTORA-TEACHERS IN DISTANCE LEARNING SYSTEM

The article investigates the methodological foundations of design teacher-tutor in distance learning system. As a result, the theoretical analysis of the scientific literature was Essence teaching positions teacher-tutor in the educational process in higher education. It was found that methodical system of teacher-t'yutora consists of a set of interrelated components: goals, methodical style of teacher-t'yutora and organizational forms needed to build a focused consistent pedagogical influence on the formation and development of individual psychological and professional qualities of future professional and implementation of the educational process in educational college. Also identified core competencies in the structure of the professional competence of the teacher-tutor, namely competence in the field of pedagogy, psychology, methods of teaching and distance learning as well as social and personal, instrumental, general science, general professional and specialized professional. This article outlines areas becoming a full cycle of reproduction profession "teacher-tutor" in the national education.

Keywords: teacher, tutor, tyutorant, methodical system, activity, expertise, competence, higher education institution.